

al manteniment del camí de Cabrera. Dos municipis que pertanyen a dues comarques contigües, la Garrotxa i Osona, i, per tant, a dues diputacions diferents. S'han establert les bases per fer-ne el manteniment, la neteja, la senyalització i cobrir els imprevistos que surtin. És l'únic accés al santuari de Cabrera, un espai molt freqüentat pels amants de la muntanya, a part del veïnat amb cases amb explotacions ramaderes. Satisfer l'interès públic dels convilatans hauria de ser sempre un dels principals reptes municipals, i finalment aquest projecte llargament reivindicat durant dècades és una realitat.

Voluntaris del paisatge | A Tortellà van fer les jornades «Voluntaris del Paisatge», que tenen com a objectiu que cadascú es responsabilitzi de les necessitats del territori i del poc respecte que de vegades se li té, fet que cal revertir al més aviat possible. En aquestes jornades es netegen marges, camins i traçats fluvials; s'hi eliminen els residus, que poden ser des de runes d'obra fins a plàstics o altres materials que no siguin biodegradables. També es fa un control del sotabosc i es retiren branques que han caigut, plantes invasores i tot el que els tècnics aconsellen treure de l'entorn. Finalment, es fa una classificació del material que ha obtingut aquest grup de persones altruistes.

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

Homenatges fets i per fer | La Casa de Cultura de Girona va obrir, a l'abril, una exposició al fotògraf de premsa Pablo García Cortés, *Pablito*. La mostra en recull una selecció d'imatges que són retrats de la vida quotidiana —i nocturna— dels anys seixanta i setanta, tant a Girona com als punts de lleure de la costa. A Narcís Jordi-Aragó, un altre personatge directament relacionat amb la premsa gironina, se li ha dedicat la plaça entre l'inici de la pujada de les Pedreres i el pany de muralla de darrere el jardí de la Infància. I queda per dedicar un homenatge pòstum a un altre fenomen

del periodisme gironí: el periodista, dibuixant i fotògraf Jordi Soler, que morí el febrer passat. Mereix, igualment, el seu nom —i ho reivindicuem des d'aquí— en algun carrer o plaça d'aquesta ciutat, a la qual va dedicar tants milers d'hores de feina, de sàtira i d'anecdota. Estaria bé, per exemple, dedicar-li el carrer del Porvenir —una paraula que no és al diccionari—, que, tot i ser cèntric, de *porvenir* no en té gens, en vista del seu estat d'abandonament. A Jordi Soler li hauria fet gràcia. La Universitat de Girona (UdG) ha nomenat Narcís Comadira doctor *honoris causa* per tota la seva creació artística i literària. I, sense moure'ns de la UdG, la doctora Mariàngela Villalonga hi va pronunciar, el 4 d'abril, la classe magistral amb què va cloure la seva llarga etapa com a docent en el camp de la llengua i la cultura llatines. Aquell mateix dia, a la Catedral, va rebre sepultura el bisbe Francesc Pardo, que va morir el dijous 31 de març després d'una malaltia que l'havia retingut a l'hospital des de la seva tornada de la visita *ad limina* al papa. La Setmana Santa a la ciutat ha recuperat la processó després de dos anys de pandèmia, però tots els participants eren ben conscients de l'absència del bisbe. La seva activitat al capdavant de la diòcesi s'ha reflectit en alguns mitjans de manera massa superficial i protocol·lària, obviant, per exemple, la seva labor al capdavant de Catalunya Sacra per promoure el patrimoni cultural i artístic de l'Església a Girona.

Equipaments nous | La nova Clínica Girona, a l'entrada sud de la ciutat, ha estat qualificada de *modèlica* per algunes autoritats mèdiques amb qui n'hem parlat. Esperem que la facilitat per accedir-hi —aparcaments, autobusos...— estigui a l'altura del nou centre. I esperem també que es desencalli aviat —així semblava indicar-ho la posició de la majoria de partits del consistori gironí en el ple del mes d'abril— el nou Hospital Trueta, al costat del de Santa Caterina. Sembla que alguna masia bicentenària quedarà afectada pel projecte. Seria assenyat tenir en compte aquest «petit» detall.

A Santa Eugènia, una altra masia, Can Burrassó, es reformarà de dalt a baix per fer-hi la comissaria del barri. De fet, només se'n conservarà la façana, la qual cosa ja ha generat polèmica

>> Ofrena floral a la tomba del bisbe Francesc, al passadís central de la Catedral.

entre els grups municipals. I al costat, a Salt, hi ha un moviment important que reclama la fi de la segregació escolar per evitar que els alumnes fills de famílies novingudes quedin endarrerits respecte dels saltencs «de tota la vida».

Eufòries primaverals | En escriure això, no se sap encara si caurà o no l'espasa de Dàmocles que penja cada any sobre el Temps de Flors, aquesta vegada en forma d'amenaça de vaga dels serveis de neteja. Com que la pandèmia tendeix a remetre i la gent rep amb més ganes que mai l'eufòria inherent al bon temps —l'èxit de la desena edició del Festival Strenes i del Festival del Circ ho confirma—, sembla com si el món s'hagués d'acabar: els carrers van plens, l'AP-7 vessa de vehicles des que se'n van treure els peatges, i ja més de quatre afirmen que els tornarien a pagar gustosament per no haver de trobar-se amb la densitat de cotxes i camions que en fan una via perillosa. I tot aquest formiguer queda enfosquit pel conflicte d'Ucraïna, les

conseqüències del qual ja comencem a patir. Cal dir, però, que els gironins, com la resta de catalans, hi aportem ajuda en dosis importants. Com sabem fer-ho sempre.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY

Llegir en banyolí | El savi i rigorós Jordi Galofré va facilitar a la revista local *L'Ham*, que «pesca informació des del 1986», una llista de llibres relacionats amb la comarca publicats des del maig del 2021 fins a l'edició de la revista, onze mesos. Sota l'epígraf «Llegir en banyolí» hi ha dos llibres guanyadors de premis literaris i un de finalista, hi ha autopublicacions, n'hi ha tres en què Banyoles i comarca estan representats tangencialment (un capítol de tot el volum)... En Jordi aplega vint-i-tres obres, a les quals cal afegir-ne cinc més des de la data de la publicació de la revista. En total, vint-i-vuit títols en dotze mesos. Em sembla extraordinari! Llibres de ficció, de fotografia, d'història, memòries, gastronomia, arquitectura, geografia, còmic, lingüística, paisatge, ensenyament, música, esport, viatges. La primera impressió que em va fer va ser que era excessiu, que potser caldria un mandarí cultural pladestanyenc que posés una mica d'ordre, perquè... com pot ser que s'hagin publicat dos llibres al mes durant tot un any? Tant i tant hi ha per dir i per explicar? Però ben aviat vaig fixar-me amb detall en les propostes i vaig trobar que, efectivament, tots els títols tenien un públic lector potencial i ben definit. Molts són d'àmbit estrictament local; tot i això, la majoria també s'obren a altres horitzons. El Centre d'Estudis i Edicions MMV tenen bona part de la responsabilitat d'aquesta collita esponerosa. A més dels autors, és clar. Segur que no tothom farà com l'amic Galofré, que (n'estic convençut) els té tots, se'ls llegirà tots i aprendrà de tots; però és evident que els pladestanyencs podem dur a la pràctica la proposta de Borges i esbrinar si som el lector que aquests llibres esperen.

La Casa dels Lleons | Fa anys, Juan Marsé va publicar un conte en què un escriptor a poc a poc esdevenia invisible a causa de la seva negativa a sortir a la tele. L'anècdota ve a tomb perquè a Banyoles fa temps que se sap que hi ha pintures gòtiques a la Casa dels Lleons, però semblava que, tret de quatre erudits, el tema no feia fred ni calor a ningú. El Centre d'Estudis va organitzar una jornada de reflexió sobre el patrimoni cultural al Pla de l'Estany dedicada a «Les pintures murals de la Casa dels Lleons de Banyoles: un patrimoni desconegut». TV3 va dedicar-hi una notícia que no arribava a dos minuts i que també parlava d'una casa de Serinyà. Serà d'aquesta manera que, a diferència de l'escriptor de Marsé, aquestes pintures incises no es degradaran d'una manera irreversible? Esperem-ho.

>> Les pintures murals de la Casa dels Lleons de Banyoles. (Foto: CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DE BANYOLES)

EL RIPOLLÈS

Text i fotos > EUSEBI PUIGDEMUNT

Consulta sobre els Jocs | La crònica d'aquesta edició està encapçalada per dues notícies d'abast comarcal; la primera, que per cert ha tingut un ressò gens menyspreable en diferents mitjans de comunicació catalans, fa referència a la consulta a la comarca sobre els Jocs Olímpics d'hivern 2030.

El Ripollès votarà en una consulta paral·lela, no sobre si s'han de celebrar, sinó sobre si s'ha d'involucrar en els esmentats Jocs contestant sí o no a la pregunta següent: «La teva comarca s'ha d'involucrar en el projecte vinculat als Jocs Olímpics d'hivern 2030?». L'altra notícia és la participació del Ripollès en la Fira Alimentària de Barcelona, una oportunitat molt bona per donar a conèixer els seus productes en els mercats nacional i internacional.

El Baix Ripollès | A Ripoll es va celebrar, el primer cap de setmana d'abril, la Fira de les 40 Hores, amb un total de cent vint expositors repartits en un recorregut llarg per evitar, en la mesura del possible, les aglomeracions. L'Ajuntament calcula que hi van passar poc més de setze mil persones, la meitat del que hom preveia. Sense moure'ns de la capital comarcal, dues nòtules més: hem de dir que als claustres del monestir de Santa Maria s'han instal·lat unes xarxes invisibles per protegir-los de les defecacions dels ocells (és a dir, dels coloms), especialment nocives per a la conservació de la pedra, i que l'historiador i arxiver Agustí Dalmau i Font presentà el divendres 8 d'abril a les sis a la Sala Abat Senjust de l'ajuntament ripollès, el volum *Ripoll* de la col·lecció «Quaderns de la Revista de Girona», el que fa 216.

A Sant Joan de les Abadesses, hi ha quatre notícies per explicar. La primera es refereix a la reobertura de la palanca sobre el riu Ter, dita «de la Batllia» (bastida a mitjan dècada dels cinquanta del segle passat), i que romanía tancada a causa del seu precari estat de conservació, ja que suposava un perill per als molts vianants que la utilitzaven en els seus passejos pels entorns de la vila. La rehabilitació ha costat quaranta mil euros, i val a dir que aquesta proposta de rehabilitació va ser la vencedora dels pressupostos participatius de l'any passat. La segona és la celebració dels Tres Dies de Trial de Sentigosa, ja dins d'una normalitat plena i en les dates que els eren pròpies. La tercera és un esdeveniment artístic: la inauguració de l'exposició de fotografies de la Fundació Vila Casas «Elogi del silenci», que es va poder visitar del 12 de març al 12 de juny. I la quarta, finalment, que el 8 de maig passat es van obrir al